



Latvijas Republikas Valsts prezidenta kanceleja Prezidenta preses dienests

Pils laukums 3, Rīga-50, LV-1900, tālr. 7092122, fakss 7320404,
prese@president.lv, www.president.lv

Valsts prezidentes uzruna Pēc iestudējuma dzejnieka O.Vācieša 70.gaskārtas piemiņai “Vācietis. Novembris. Klavierkoncerts” Dailes teātrī, 2003.gada 13.novembrī

Godātie klātesošie!

Ir mazliet savādi svinēt dzimšanas dienu cilvēkam, kas nu jau 20 gadus atpakaļ iekāpa veļu laivā, kas viņu aizveda tajā mūžīgajā, bezgalīgajā miglā. Taču dzejniekam arī pēc iekāpšanas veļu laivā, dzīva paliek viņa dzeja, paliek viņa rakstītais vārds, kas atdzimst katrreiz no jauna, lasītājam ar viņu saskaroties un to atdzīvinot no izdotas grāmatas. Tas atdzimst no jauna, dzirdot varbūt senāku laiku dzejas lasījumus, un šovakar šajā jubilejas vakarā, man šķiet, ka dzejnieka vārdi guva īpaši skaitu lidojumu ar šo brīnišķīgo mūziku, par kuru vēlētos sirsnīgi apsveikt komponistu ar šo lielisko izdošanos. Vēlētos izteikt savu apbrīnu arī solistiem, pianistiem, koristiem, diriģentiem – visiem, kas šai vakarā piedalījās, lai atdzimtu Ojāra Vācieša dzeja un lai piedzimtu Artūra Maskata brīnišķīgā mūzika.

Seniem grieķiem bija kāds stingrs princips, ka liriskā dzeja ir skandināma pie liras skaņām. Šovakar Ojāra Vācieša dzeja skanēja pie klavieres skaņām un, man šķiet, ka tas tiešām ir tik spožs un skaists veikums, ka pašam Apolonam par to būtu bijis prieks, ka par to prieks būtu bijis dzejniekam, varbūt viņš to arī varēja novērot no kādas tālas mākoņa malas, un es esmu pārlicināta, ka par to bija prieks viņa dzīvesbiedrei un visiem tiem, kas viņu dzīvē pazina un mīlēja.

Mums visiem Ojāra Vācieša dzeja ir daļa no mūsu kultūras mantojuma no tā, kas veido mūsu identitāti. Šī identitāte, par kuru dažreiz mēs it kā šaubāmies un baiļojamies, pat neesam īsti droši, kāda viņa ir, šī identitāte ir daudzplāksņaina. Dzeja noteikti ir viņas sastāvdaļa. Ojāra Vācieša dzeja ir īpaši izteikti latviska dzeja. Es esmu pārlicināta, ka tā ilgi dzīvos latviešos, un es esmu tikpat pārlicināta, ka tauta, kas māk godināt savus dzejniekus, bet īpaši tauta, kas atceras savu dzejnieku dzeju, tāda tauta nekad neiznīks!